Napsal uživatel Miloš Keller
Středa, 28 Červen 2023 19:00

Tentokrát se zastavím u trojice alb, které jsme v pořadu Folkmenu představovali, a které natočily skupiny. Začněme tím, kdy hlavní protagonista dorazil i do studia – Ivo Cicvárek jako reprezentant skupiny **Živo**, která natočila CD ***Morytáty a romance***. Název mě zpočátku trošku zarazil, neb si pamatuji na jiné CD s názvem
Morytáty a balady
, ale poslech hned prvních písniček mě přesvědčil, že půjde o „jiné kafe“. Ostatně hned úvodní skladba se jmenuje
Romance a morytát
. Autorsky je celé album dílem Ivo Cicvárka, aranže, které hrají v celém díle významnou úlohu, jsou dílem kolektivním, jak se píše v bookletu. Právě aranže dávají desce pestrost ne jen v rámci jednoho žánru, ale umožňují se mezi žánry volně, a přitom kompaktně pohybovat. Už zmiňovaná úvodní skladba je romantickou, úsporně instrumentovanou baladou o vztahu a rozchodu dvou lidí, následující
Balada z osmdesátek
představuje z hlediska hudby spíše moderní elektro, z hlediska textu pak mírné zevšeobecnění vztahu člověka a společnosti, další skladby nepopisují či nehledají rozpory, ale jsou spíše zamyšleními např.
Gangsterská romance
. Hudební barvu pak změní i následující
Róza
, provedená jako kuplet z dvacátých let, včetně harmoniky. A že romance nebo balada nemusí být nutně pomalá, ukazuje i skladba
Jak bys mě miloval
– na napětí či naléhavosti nic neztrácí. Ostatně tyhle tři jsem si i nejvíc oblíbil. Nu, a když si myslíte, že jste již všechny polohy slyšeli, přijde vysloveně rockový
Morytát o posledním dechu
. Když nebudete mít po ruce přehrávač, pročítejte si aspoň texty, i samotné jsou zážitkem.{desky 1756}

Další album, které jsme v pořadu Folkmenu představovali, je CD skupiny
Isara
Na vlně
. Tady budu stručnější, neb Isara i z hlediska frekvence CD je na scéně slyšet častěji než Ivo Cicvárek a Živo a už má taky něco za sebou. Album bylo celkem s napětím očekáváno a mě osobně přijde, že se Isara, oproti předchozím písním, v písních na této desce poněkud zklidnila a ztišila, což se mi potvrdilo i na jejich koncertě na Portě. Nezměnila se stylově, to ne. Stylově vychází stále z pramenů irské, skotské a keltské muziky, najdete na CD i zajímavá zpracování doslova starodávných autorů hudby, oceňuji trojici instrumentálek (ale MG set to prostě není). Já jsem si z desky vybral
Na sv. Martina
,
Libru tejdně
a
Loď jménem Diamond
, ale zase – žádná z nich se nevyrovná např.
Falešnici

. Ale vlastně to nevadí, i tahle komornější poloha Isaře sedí.{desky 1755}

Nu, a nakonec je tu album
Dopisy v lahvi
, které natočili
Holy Fanda and the Reverends
. Přináší mnohovrstevnatou, místy trochu temnou muziku, inspirovanou opět severskými hudebními vlivy, v každé písni pojatými ale jinak. Líbí se mi skoro rap
I will go
, pěkné jsou
Gypsy Gal
s osobitými sbory, a
Věř a víra tvá
, trochu se blížící k pop rocku, zaujme i
Strážce majáku
. Střídá se angličtina s češtinou, sborový zpěv se sólisty. Slabinou je snad jedině to, že se některé skladby rozjíždějí až moc pomalu a posluchač přestane očekávat – ale zase ten, kdo vydrží, chytne tu správnou atmosféru písničky i desky, která je inspirována evidentně atmosférou živých hospodských hraní. Trochu z té atmosféry se dostane i k vám domů prostřednictvím této desky.{desky 1741}